

[Socialministeren.]

som er interesseret i, at man også udnytter denne gruppes arbejdskraft.

Som det fremgår af bemærkningerne til det første lovforslag, består der allerede under den gældende lovgivning adskillige muligheder for at yde hjælp til optræning af erhvervshemmede og for at hjælpe dem til en passende beskæftigelse indenfor erhvervslivet, og der er også herigennem opnået betydelige resultater.

Man har imidlertid hidtil savnet en koordination af de forskellige foranstaltninger, som kan bringes i anvendelse overfor de erhvervshemmede, og herunder særlig et på bredere grundlag sammensat organ, som udfra en helhedsbedømmelse af den enkelte erhvervshemmedes status har kunnet tage stilling til, hvilke foranstaltninger der bør sættes ind.

Det er disse savn, der tænkes afhjulpnet gennem de i lovforslaget omtalte lokale kontaktudvalg, der skal bestå af repræsentanter for de myndigheder, institutioner og organisationer, som har særlig forudsætning for at kunne tage stilling til de erhvervshemmedes problemer. For at opnå den fornødne smidighed foreslås der også givet socialministeriet bemyndigelse til at foretage afvigelse fra de normale regler om udvalgets sammensætning. I henhold til denne bestemmelse vil der f. eks. også efter omstændighederne kunne tilkaldes en repræsentant for vedkommende mødrehjælpsinstitution.

Udvalget skal ikke blot sørge for en samordning af de forskellige hjælpemuligheder, men det pålægges også — hvad der ikke er det mindst vigtige — udvalget at sikre den tidligst mulige erkendelse af tilfælde, hvor der er vanskeligheder med en persons tilpasning til erhvervslivet. Herved kan opnås, at hjælpeforanstaltningerne kan sættes ind i tide.

Medens der i forslaget om samordningen af foranstaltningerne for erhvervshemmede ikke er tale om nye hjælpemuligheder, foreslås der i det andet lovforslag en ændring i forsorgslovens § 30, således at der bliver adgang til som kommunehjælp at yde erhvervshemmede hjælp til anskaffelse af arbejdsmaskiner og — i særlige tilfælde — hjælp til oplæring, til iværksættelse af selvstændig virksomhed eller eventuelt anden hjælp til opnåelse af beskæftigelse. Gennemføres dette forslag, vil denne hjælpemulighed

herefter indgå i kontaktudvalgets overvejelser i de enkelte konkrete tilfælde.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene og til de hertil knyttede bilag, skal jeg med disse ord anbefale forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende ophævelse af forskellige bestemmelser om indberetningspligt for kommunerne samt om ændringer af forsorgslovens bestemmelser om medicinhjælp m. m.)*.

Lovforslaget tilsigter dels at ophæve bestemmelser, der må anses for overflødiggjorte, dels at gennemføre ændringer, der er en følge af andre lovændringer og vedtagelser.

Jeg finder kun anledning til her at omtale et par af de foreslåede ændringer. Først vil jeg gerne pege på forslaget om indføjesen af en ny § 218 A, der har til formål at muliggøre ratifikation af den på det nordiske socialministermøde i København i september måned 1955 undertegnede nordiske konvention om social tryghed. Som det vil erindres, er initiativet til udarbejdelsen af denne omfattende konvention mellem de nordiske lande i sin tid blevet taget af Nordisk Råd, og det ligger regeringen meget på sinde, at vi også her i Danmark sættes i stand til at ratificere konventionen. Medens der efter forsorgsloven alene er hjemmel til at foretage forskudsvis udbetaling af bidrag på grundlag af et bidragsdokument, der er udfærdiget her i landet, er det i denne konvention bestemt, at et bidragsdokument, der er udfærdiget i et af de andre nordiske lande, ligeledes skal kunne tjene som grundlag for forskudsvis udbetaling. Danmarks ratifikation af konventionen forudsætter derfor, at der ved en lovændring åbnes adgang til at sidestille et udenlandsk bidragsdokument med et dansk med hensyn til adgangen til forskudsvis udbetaling.

Endvidere vil jeg gerne henlede opmærksomheden på de foreslåede ændringer til §§ 244, 248 og 250, hvorefter der bliver pligt til udover livsvigtig medicin at yde hjælp til særlig betydningsfuld medicin til kronisk syge og til personer, der modtager